

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Halastusplaan

Vanem James R. Rasband
Seitsmekümnest

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Issand on halastav ja meie Taevase Isa päästmisplaan on tõepoolest halastusplaan.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

Prohveti üleskutse

Eelmise aasta aprillis, peatselt pärast röömsaid uudiseid, et Kirik oli ostnud Kirtlandi templi, esitas president Russell M. Nelson üleskutse uurida Kirtlandi templi pühitsuspalvet, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 109. osas. President Nelson ütles, et pühitsuspalve „on õpetus selle kohta, kuidas tempel annab teile ja mulle vaimset teojõudu, et tulla toime elu väljakutsetega viimsetel päevadel.”

Olen kindel, et 109. osa uurimine tõi kaemusi, mis teid õnnistasid. Jagan teiega täna õhtul paari asja, mida ma õppisin meie prohveti üleskutset järgides. Rahu toov tee, mida mööda mu uurimine mind juhataks, tuletaks mulle meelde, et Issand on halastav, ja et meie Taevase Isa päästmisplaan on tõepoolest halastuse plaan.

Äsja kutse saanud misjonärid templis teenimas

Nagu te võib olla teate, siis „äsja kutse saanud misjonäre innustatakse saama templiandi nii ruttu kui võimalik ja külastama templit nii tihti, kui olukord seda võimaldab”. Templianni saanuna nad ka „võivad teenida enne misjoniteenistuse algust templis .. töötajatena”.

Templitöötajana teenimine enne misjonäride koolituskeskusesse (MKK) minekut võib olla uutele misjonäridele imeline õnnistus, mis aitab neil õppida rohkem templilepingutest, enne kui nad hakkavad nende lepingute õnnistusi maailmaga jagama.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

Aga 109. osa uurides sain teada, et Jumal väestab uusi misjonäre – tegelikult meid kõiki – täiendaval, pühal viisil. Ilmutusena saadud pühitsuspalves palvetas prohvet Joseph Smith, et „kui sinu teenijad väljuvad sinu kojast .. andma tunnistust sinu nimest”, et kõikide inimeste südamed „võiksid saada pehmendatud” – nii maa õilsate ja suursuguste, kui ka vaeste, abivajajate ja vaevatud südamed. Ta palvetas, et nende „eelarvamused taanduksid tõe ees ja sinu rahvas leiaks soosingut kõigi silmis; et kõik maa ääred võiksid teada, et meie, sinu teenijad, oleme kuulnud sinu häält ja et sina oled meid saatnud”.

See on äsja kutse saanud misjonäri jaoks ilus töötus – et eelarvamused „taanduksid tõe ees .. leiaks soosingut kõigi silmis” ja et maailm teaks, et Issand on nad saatnud. Igaüks meist vajab vast neidsamu õnnistusi. Kui suur õnnistus see oleks, kui naabrite ja kolleegidega suheldes muutuksid südamed pehmeks. Pühitsuspalve ei selgita täpselt, kuidas meie aeg templis pehmendab teiste südameid, kuid ma olen kindel, et see on seotud sellega, kuidas Issanda kijas veedetud aeg pehmendab meie enda südant, sest see suunab meid Jeesuse Kristuse ning Tema halastuse poole.

Issand vastab Joseph Smithi palvele halastust saada

Kirtlandi templi pühitsuspalvet uurides hämmastas mind, et Joseph palus korduvalt halastust – Kiriku liikmetele, Kiriku vaenlastele, maa valitsejatele, maa rahvastele. Ja samuti palus ta Issandal isiklikult teda meele pidada ning olla halastav tema armastatud Emma ja nende laste vastu.

Kuidas küll võis Joseph end tunda, kui nädal aega hiljem, ülestõusmispühade päeval, 3. aprillil 1836, ilmus Päästja talle ning Oliver Cowderyle Kirtlandi templis ja nagu on kirjas Õpetuse ja Lepingute 110. osas, ütles: „Mina olen selle koja vastu võtnud ja minu nimi saab olema siin; ja selles kijas ilmutan ma ennast halastusega oma rahvale.” Sel halastuse töötusel pidi olema Josephi jaoks eriline tähendus. Ja nagu president Nelson õpetas eelmisel kevadisel üldkonverentsil, kehtib see lubadus ka „tänapäevaligapühitsetud templi kohta”.

Halastuse leidmine Issanda kijas

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni’s father’s conversion begins with his prayer, “I will give away all my sins to know thee.” We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord’s mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Võime leida halastust Issanda kojas väga mitmel viisil. See on olnud nii sellest ajast peale, kui Issand käskis Iisraelil esimest korda ehitada tabernaakli ja asetada selle keskmesse lepituskäärne. Templis leiame halastust tehtavates lepingutes. Need lepingud, lisaks ristimislepingule, seovad meid Isa ja Pojaga ning annavad meile täiendava ligipääsu „erilisele armastusele ja halastusele”, mida heebrea keeles „kutsutakse ..hesed”, millest president Nelson on õpetanud.

Leiame halastust võimaluses saada igaveseks pitseeritud oma peredega. Templis hakkame ka järjest selgemalt mõistma, et loomine, langemine, Päästja lunastav ohverdus ning meie võime minna uuesti meie Taevase Isa juurde – tõepoolest kõik päästmisplaani osad – on halastuse ilmingud. Võib öelda, et päästmisplaan on õnneplaan just sellepärast, et see on „halastuse plaan”.

Andestuse otsimine avab ukse Pühale Vaimule

Ma olen tänulik 110. osas leiduva ilusa töötuse eest, et Issand ilmutab ennast halastavalt oma templites. Ma olen ka tänulik selle eest, mida see avaldab selle kohta, kuidas Issand end halastavalt ilmutab, mil iganes meie, nagu Joseph, halastust anume.

Joseph Smithi palve halastuse saamiseks 109. osas ei olnud esimene kord, kui tema halastuse palved töid endaga ilmutuse. Noor Joseph palvetas pühas metsasalus mitte ainult, et teada, milline kirik on õige, vaid ta ütles ka, et palus „Issandalt halastust, sest polnud kedagi teist, kelle juurde ma oleksin võinud minna, et halastust leida”. Mingil viisil aitas mõistmine, et ta vajab halastust, mida ainult Issand suutis anda, avada taevaluugid. Kolm aastat hiljem ilmus ingel Moroni pärast seda, kui Joseph oli „palveta[nud] ja palu[nud] Kõikvõimsalt Jumalalt andestust kõikidele oma pattudele ja mõtlematutele tegudele”.

See muster ilmutuse saamisest pärast halastuse nimel palvetamist on pühakirjades tuttav. Enos kuulis Issanda häält vaid pärast seda, kui oli palvetanud andestuse saamise eest. Kuningas Lamooni isa pöördumislugu saab alguse palvest: „Ma loobun kõikidest oma pattudest, et sind tunda.” Meid ei õnnistata ehk samasuguste draamatiliste kogemustega, kuid neile, kellel on vahel raske palvetele vastuseid tunda, on Issanda halastuse otsimine üks kõige vägevamaid viise,

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord's mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God's plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior's mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

kuidas kogeda Püha Vaimu tunnistust.

Issanda halastuse üle mõtisklemine avab ukse Mormoni Raamatust tunnistuse saamisele

Sarnast põhimõtet õpetatakse kaunilt pühakirjakohas Moroni 10:3–5. Tihti peale me lihtsustame neid pühakirjasalme õpetamaks, et siira palve kaudu võime teada saada, kas Mormoni Raamat on tõde. Kuid selline lihtsustamine võib kõrvale lükata halastuse tähtsa rolli. Kuu-lake, kuidas Moroni alustab oma õhutust: „Ma tahan teid õhutada, et kui te loete neid asju, .. et te peaksite meeles, kui halastav on Issand olnud inimlaste vastu Aadama loomisest kuni selle aja-ni välja, mil te need asjad saate, ja mõtiskleksite selle üle oma südames.”

Moroni ei õhuta meid mitte ainult lugema neid asju – neid ülestähendusi, mida ta oli kinni pitseerimas –, aga ka mõtisklemas südames, mida Mormoni Raamat ilmutab selle kohta, „kui halastav on Issand olnud inimlaste vastu”. Issanda halastuse üle mõtisklemine valmistab meid ette „küsi[ma] Jumalalt, Igaveselt Isalt, Kristuse nimel, kas need asjad ei ole mitte õiged”.

Kui mõtiskleme Mormoni Raamatu üle, võime küsida: kas see on tõesti nii, nagu Alma õpetas, et Jumala halastusplaan tagab, et kõik maa peal elanud inimesed tõusevad üles ning nad taastatakse nende täiuslikul kujul? Kas Amulekil on õigus – kas Päästja halastus saab rahuldada kõikibedalt tõelised õigluse nõuded, mille eest peaksime muidu ise maksma, ning selle asemel „ümbriseb [meid] kaitsvate kätega”?

Kas on tõsi, nagu Alma tunnistas, et Kristus kannatas mitte ainult meie pattude eest, vaid ka „valuksid ja kannatusi”, et Ta võiks „teada .., kuidas aidata oma rahvast vastavalt nende jõuetusele”? Kas Issand on tõesti nii halastav, nagu kuningas Benjamin õpetas, et Ta tasuta lepitab „nende patud, kes .. on surnud, teadmata Jumala tahet nende suhtes, ehk kes on teadmatult patustanud”?

Kas see on tõsi, nagu Lehhi õpetas, et „Aadam langes, et inimesed võiksid olla, ja inimesed on, et nad võiksid tunda rõõmu”? Kas see on tõesti õige, nagu Abinadi tunnistas Jesajat tsiteerides, et Jeesust Kristust „muljuti meie süütegude tõttu; karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete kaudu on meid terveks tehtud”? Kokkuvõttes, kas Isa plaan, nagu seda õpetatakse

In sum, is the Father's plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni's promise that Heavenly Father "will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost." I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni's counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches "how merciful the Lord hath been [to] the children of men"? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father's great plan of mercy and for the Savior's willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

Mormoni Raamatus, on tõesti nii halastav?

Kokkuvõttes, kas Isa plaan, nagu seda õpetatakse Mormoni Raamatus, on tõesti nii halastav? Ma tunnistan, et see on, ja Mormoni Raamatus olevad rahu toovad ning lootust andvad halastuse õpetused on tõesed.

Siiski kujutan ette, et mõnel võib, vaatamata ustavale lugemisele ja palvetamisele, olla raskusi, et kogeda Moroni töötust, et Taevane Isa „teeb .. teile selle kohta ilmsiks tõe Püha Vaimu väel”. Ma tean seda heitlust, sest ka mina tundsin seda palju aastaid tagasi, kui esimesed Mormoni Raamatu lugemised ei toonud palvetele kohest ning selget vastust.

Kui teil on sellega raskusi, siis lubage mul kutsuda teid järgima Moroni nõu mõtiskleda nende paljude viiside üle, kuidas Mormoni Raamat õpetab, „kui halastav on Issand olnud inimlaste vastu”. Lähtudes oma kogemusest, loodan, et kui te seda teete, saab Püha Vaimu rahu täita teie südame ning te võite teada, uskuda ja tunda, et Mormoni Raamat ja selles õpetatav halastusplaan on tõde.

Olen tänulik Isa suure halastusplaani eest ning Päästja valmiduse eest see täide viia. Ma tean, et ta ilmutab ennast halastuses oma pühas templis ning meie elu igas valdkonnas, kui me Teda otsime. Jeessuse Kristuse nimel, aamen.